

Ordføreren (Zahle): Under Indenrigsministeriets Budget ville de Herrer i Betænkningen under Nr. 38 (se Tillæg B., Spalte 257—58) finde omtalt, at Udvalget foreslaar at nægte et Beløb paa indtil 1,500 Kr., som skulde have været anvendt til Tilskud til Dansk Kunstflidsforening, som for disse 1,500 Kr. vilde give Undervisning i Kunstvævning og national Hvidsyning. Der har i Udvalget ikke været Modvillie mod at fremme Kunstvævning og Hvidsyning, men man mener, at noget egentligt Statsformaal er det ikke. Interesserer man sig for disse smukke Industriegrene, maa man vel kunne fremme dem ad Privathjælpens Vej. Derfor indstiller hele Udvalget, at man nægter disse 1,500 Kr.

I Betænkningen er der under Nr. 39, 40 og 41 Forslag om Tilskud til de tekniske Skoler i Lyngby, Herning og Nibe. Det er Tilskud, som gives efter de sædvanlige Regler for Tilskud i lignende Tilfælde, og tilstrækkelige Oplysninger om disse Forslag findes i de Skrivelser, hvorved den højtærede Minister har begrundet disse Forslag. Jeg skal henvise til disse Skrivelser og i øvrigt ikke opholde mig ved disse Forslag, som jeg ikke tvivler om, at hele Tinget vil tiltræde.

Under Nr. 42 i Betænkningen staar omtalt, at et Mindretal foreslaar at nægte Tilskud til Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart til Fremme af dens Virksomhed. Jeg overlader til den ærede Ordfører for Mindretallet at begrunde dette Forslag.

Under Nr. 43 er opført et Samraad, som Udvalget har haft med den højtærede Minister i Anledning af, at der er foreslaaet en Bevilling paa 7,000 Kr. som ekstraordinær Understøttelse til Højskolelærer, Professor la Cour til Forsøg til Vindkraftens Anvendelse. Det forholder sig med denne Bevilling saaledes, at man først i en Aarrække ydede en Bevilling paa 12,000 Kr., for at Professor la Cour paa Skolens Forsøgsmølle ved Askov kunde anstille Prøver med Hensyn til Vindkraftens bedste Udnyttelse, praktisk set, hvilken Form for Møllevingen, der var den ideale. Efter at denne Bevilling havde løbet længe, uden at man havde lagt synderlig Mærke dertil, blev der rettet Spørgsmaal, om det ikke havde været længe nok, og om det ikke var ønskeligt at faa en Afslutning paa disse store Bevillinger, som efterhaanden vare løbne op til ganske overordentlig store Beløb. Det blev man saa enig om, og der blev saa stillet Forslag om, at denne Bevilling skulde ned-

sættes fra 12,000 til 10,000 Kr., og i Fjor skulde den have været nedsat til 8,000 Kr., men Professor la Cour meddelte da, at hvis Bevillingen gik yderligere ned end til 10,000 Kr., vilde han ikke kunne fortsætte sine Forsøg, men maatte pludselig afbryde. Det ønsker man nu ikke, og derfor blev Bevillingen i Fjor staaende paa 10,000 Kr. Som Ordfører havde jeg da Lejlighed til at udtale ved Finanslovsfor- slagets 3die Behandling — hvad man vil kunne se efter i Folketingstidende for 1901—1902, Spalte 4164 — „at Flertallet i Udvalget giver Bevillingen i den Forstand, at hvis der ikke oplyses noget ganske særligt, som kan foranledige, at man fortsætter med den, maa den nu efter dette Aars Forløb ventelig høre op, og det er sikkert ogsaa i den Forstand, at den højtærede Indenrigsminister i Aar modtager Bevillingen paa 10,000 Kr.“ Herpaa svarede den højtærede Indenrigsminister, hvilket kan ses samme Sted 4172—74. Det er den højtærede Indenrigsminister, der taler. „Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at Forudsætningen for Nedsættelsen i Fjor var, at vi dermed vare inde paa Vejen til en Afslutning.“ Indenrigsministeren minder nu om, at Finansudvalgets tidligere Ordfører, den højtærede nuværende Finansminister, har udtalt: „En saa stor Bevilling til en enkelt Privatmands Sysler med et videnskabeligt Problem er noget sikkert ganske enestaaende. Den er Udtryk for den almindelige Anerkendelse over for denne begavede Videnskabsmand“. Imidlertid, fortsatte han, har Finansudvalget dog ment at burde sige, „at den oprindelige Tanke ikke har været at oprette en Art permanent Statsstation til Foretagelse af visse videnskabelige Forsøg, men snarere at yde en i Tid begrænset Understøttelse til Forsøg paa at opnaa bestemte praktiske Resultater“. Den højtærede Minister kommer derefter ind paa at omtale nogle ny Forsøg, som Professor la Cour ønsker at anstille med Hensyn til Elektriciteten. — Jeg bruger nu den højtærede Ministers Ord — „særlig ved Uddannelsen af Landmænd paa Forsøgsmøllen, som jo har en Mængde elektriske Apparater, til at kunne passe og benytte smaa elektriske Kraftmaskiner, der kunne komme til Anvendelse rundt omkring i Landbruget enten paa en enkelt Gaard eller inden for et mindre Omraade. Det er ganske vist noget nyt, og som ærede Medlemmer ville have set, mener den polytekniske Læreanstalt ikke, udtaler Indenrigsministeren, at der i den Retning